

Анатолій Олександрович є людиною доброзичливою і толерантною до своїх колег та учнів. Ті, кому довелося працювати під його керівництвом, високо його цінують як людину й ученого, бо знають, що він завжди підтримує творчу атмосферу, дослідницькі задуми і поважає думку інших.

Бажаємо ювілярові міцного здоров'я, душевного спокою та творчої енергії у здійсненні його життєвих планів.

Колеги та друзі

Які наші роки! До 70-річчя Анатолія Олександровича Ручки

Життя науковця плине спокійно, неквапливо і розмірено: зі сходинки наукової кар'єри на іншу, з одного навчального року в наступний, від одного дипломанта/аспіранта/дисертанта до іншого — аж раптом Ювілей, наче поріг, етап, рубіж. Мимоволі оглядаєшся назад, на пройдений шлях, звітуєш.

Чимало цікавого траплялось на цьому шляху. Гадаю, Анатолію Олександровичу є що згадати, чим пишатися. І не було такого, чого він мав би соромитись. Принаймні, я не пам'ятаю. Ручка (усім це відомо) на диво толерантна, доброзичлива і неконфліктна людина.

У разі, коли наші стежки перетиналися, коли ми здійснювали спільні проекти, брали участь у спільних заходах, поїздках, також можна чимало пригадати пам'ятного, непересічного, знакового. Як “літали” ми на “Запорожці” на Тамань, батьківщину ювіляра, а потім — виноградниками — до Новоросійська (і його Тмутараканська натура усебічно розкривалася там), як ми їздили до Берліна на політологічний конгрес або в Катовіце на з'їзд польських соціологів (Ручка за кордоном — то окрема тема), як у нас на наукових конференціях, зборах та інших збіговиськах репрезентувалися — і всюди Ручка був “на висоті” і залишався Ручкою.

Здавалося, зовсім недавно по закінченні аспірантури в Інституті філософії АН УРСР (кінець 1960-х років) почалося науково-дослідницьке життя Анатолія Олександровича — від посади молодшого наукового співробітника до завідувача відділу Інституту соціології НАН України. Досить успішний академічний поступ, і тут “несподівано” — Пенсія. Утім, Ручці нема зупину. І в Інституті соціології продовжує дослідницьку діяльність — і далі так само успішно: тексти змістовні, виступи авторитетні, результати незаперечні... А ще забезпечує авторськими курсами ВНЗ, де готують соціологів (Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Київський національний університет культури і мистецтв, Національний педагогічний університет ім. М.Драгоманова), і далі так само керує, консультує, допомагає пошукачам та молодим соціологам.

І науковий доробок приростає: розділи в колективних монографіях, статті, виступи. Не так багато, як раніше, але ж такі ґрунтовні. Анатолій Олександрович завжди брав не кількістю, а якістю.

Проте запам'яталися ті перші публікації. Передусім — “Социальные ценности и нормы” (1976), де було започатковано напрям у вітчизняній соціології. Або, пригадую, як ми надіслали статтю до “Социологических исследований” (1977) із соціології конфліктів на підставі американських джерел, і цей матеріал провінційних авторів став одним із перших у Союзі з цього напрямку. Наші “Очерки истории социологической мысли” (1992) і “Курс історії соціологічної думки” (1995), які залишаються й досі основним підручником з історії соціології в українських вишах. Цей суб'єктивний перелік можна подовжити пізнішими розробками й публікаціями, але й цього, вважаю, достатньо, щоб Анатолій Ручка посів почесне місце в “Анналах” вітчизняної соціології.

Упевнений, що це “проміжний етап” науково-педагогічної діяльності Анатолія Олександровича, і він ще порадує соціологічну спільноту своїми працями і зверненнями. Які наші роки! Чимало ще попереду.

Співавтор, супутник по науковому життю Віктор Танчер

Вітаємо з ювілеєм Валентина Івановича Тарасенка!

27 січня відомому українському соціологові, доктору соціологічних наук, професору **Валентину Івановичу Тарасенку** виповнилося 70 років. До творчих здобутків ювіляра належать ґрунтовні дослідження у багатьох сферах вітчизняної соціологічної науки — історії, методології та теорії соціології, соціології праці та споживання, аграрної соціології. Неоціненним є внесок ювіляра у розроблення актуальних проблем соціальної ідентифікації українського суспільства, соціологічної діагностики трансформаційних процесів, аналіз соціальних проблем села та селянства, земельної та аграр-